

§. II. Secunda difficultas resolvitur. Solvuntur Objectiones. 489.
 DISSERTATIO V. De causis peccatorum. 490.
 Art. I. Prænotanda de causa peccatorum in generali. 490.
 Art. II. An, & quæ ignorantia sit causa peccati; eaque ipsa sit peccatum? 491.
 Petes 1. Utrum ignorantia culpabilis eorum, quæ scire tenentur, sit peccatum speciale distinctum a peccatis, quorum est causa? 491.
 Petes 2. Quæ ignorantia censeatur invincibilis? 492.
 Petes 3. Quæ diligentia censeatur sufficiens, ut ignorantia dicatur invincibilis & involuntaria? 492.
 Art. III. Utrum possit dari ignorantia invincibilis Juris positivæ divini? 493.
 Solvuntur Objectiones. 493.
 Art. IV. Utrum possit dari ignorantia invincibilis Juris naturalis? 493.
 Solvuntur Objectiones. 493.
 Art. V. Utrum ignorantia invincibilis Juris naturalis excuset a peccato. 497.
 Solvuntur Objectiones. 498.
 Art. VI. De inadvertentia ad peccatum. 500.
 Art. VII. Utrum ignorantia excuset a poenis, per leges positivas statutis? 501.
 Art. VIII. Utrum, quoties voluntas peccat, præcedat aliquis error practicus in voluntate? 502.
 Art. IX. Utrum Deus sit causa peccati? 503.
 §. I. Prænotanda. 503.
 §. II. Resolvitur Quæstio. 503.
 Solvuntur Objectiones. 504.
 Petes 1. Quæ sit gratia, cujus privatio dicitur induratio & exaceratio? 506.
 Petes 2. Ad quid ordinetur induratio & exaceratio? 506.
 Petes 3. Circa Q. 80. S. Thomæ: An, & quomodo Diabolus sit causa peccatorum hominum? 506.
 DISSERTATIO VI. De Peccato Originali. 507.
 Art. I. Utrum sit Peccatum Originale ab Adamo ad posterum transmissum? 507.
 Solvuntur Objectiones. 507.
 Art. II. Quomodo Peccatum Originale sit voluntarium & quomodo traducatur. 509.
 §. I. Supponenda & prænotanda. 509.
 §. II. Resolutio difficultatum. 511.
 Art. III. Variæ Quæstiones circa traductionem Peccati Originalis breviter resolvuntur. 512.
 Petes 1. Quomodo Adæ peccatum fuerit causa traductionis Peccati Originalis? 512.
 Petes 2. Utrum alia peccata primi Parentis, vel proximorum Parentum traducantur in posterum? 512.
 Petes 3. Utrum, si, Adamo non peccante, Eva peccasset, posterius contraxissent peccatum Originale? 512.
 Petes 4. Utrum, si, non peccante Adamo, aliquis ex ejus posteris, puta Cain, peccasset, posterius Caini contraxissent Peccatum Originale? 513.
 Petes 5. Utrum, si Adam solum post natum filium peccasset, iste filius & ejus posterius contraxissent peccatum originale? 513.
 Art. IV. Utrum omnes homines contrahant Peccatum Originale? 513.
 Petes 1. Utrum, si aliquis ex humana carne miraculose formaretur, contraheret Peccatum Originale? 513.
 Petes 2. An talis homo deberet baptizari? 514.
 Art. V. In quo sit essentia Peccati Originalis? 514.
 §. I. Variæ sententiæ rejiciuntur. 514.
 §. II. Vera sententia asseritur. 516.
 Solvuntur Objectiones. 516.
 Consecraria. 517.
 DIGRESSIO HISTORICA: De Præ-Adamitis. Utrum Adam primus omnium hominum fuerit; an verò fuerint Præ-Adamitæ. 517.
 Solvuntur Objectiones. 518.
 DISSERTATIO VII. De Effectibus Peccati. 519.
 Art. I. Utrum bonum animæ minuatur, aut etiam tollatur per peccatum? 519.
 Art. II. Utrum ex peccato actuali sequatur macula, & quid sit? 520.
 §. I. Prima difficultas resolvitur. 520.
 §. II. Secunda difficultas resolvitur. 521.
 Solvuntur Objectiones. 521.
 Art. III. De reatu poenæ. 521.
 Petes 1. Utrum Peccatum inducat reatum poenæ? 522.
 Petes 2. Quid sit reatus poenæ? 522.
 Petes 3. Quid sit ista condignitas seu debitum poenæ, an aliquid absolutum, an relativum? 522.

ibid. Petes 4. Utrum reatus poenæ maneat post Peccatum si-ve actuale, si-ve habituale remissum? 523.
 Petes 5. Utrum unum Peccatum possit esse poena alterius peccati? 523.
 Art. IV. Qualis poenæ reatum inducit peccatum? 523.
 §. I. Quotuplex, & quanta sit poena peccati? 523.
 Petes 1. An dolor ex amissa Beatitudine sit poena sensus, vel damni? 523.
 Petes 2. Quæ poena sit gravior, an damni, an sensus? 524.
 Petes 3. Utrum poena damni sit æqualis in omnibus damnatis? 524.
 §. II. Utrum aliquod peccatum inducat reatum poenæ æternæ? 524.
 Art. V. Utrum omnis poena sit propter culpam; & an aliquis puniatur propter culpam alterius? 525.
 §. I. Prima difficultas resolvitur. 525.
 §. II. Secunda difficultas resolvitur. 526.
 Art. VI. De Poena debita Peccato Originali. 526.
 §. I. Utrum parvuli morientes cum solo Originali Peccato patiuntur poenam sensus? 527.
 Solvuntur Objectiones. 527.
 §. II. Utrum Parvuli morientes cum solo Originali Peccato aliquam tristitiam, vel dolorem percipiant ex privatione visionis Beatificæ? 529.
 Solvuntur Objectiones. 530.
 DISSERTATIO VIII. De Peccato mortali & veniali tam secundum se, quam comparativè ad invicem. 531.
 Art. I. Utrum detur Peccatum veniale ex natura sua distinctum a mortali? 531.
 Solvuntur Objectiones. 532.
 Art. II. Per quod formalitè & primariò Peccatum mortale & veniale constituuntur, & differant? 533.
 Appendix. 533.
 Petes 1. Utrum Peccatum mortale & veniale essentialitèr inter se differant? 533.
 Petes 2. Utrum divisio peccati in mortale & veniale sit univoca, an analogæ? 533.
 Petes 3. An & quomodo mortalia a venialibus possint discerni? 534.
 Art. III. Utrum Peccatum veniale disponat ad mortale, possitque fieri mortale; & e contra mortale fieri veniale? 534.
 §. I. Prima Difficultas resolvitur. 534.
 §. II. Secunda Difficultas resolvitur. 535.
 §. III. Tertia Difficultas resolvitur. 535.
 Specialitèr observanda pro praxi. 535.
 Petes 1. Quid sit perfecta, quid imperfecta delibetatio? 535.
 Petes 2. In quibus peccatis detur, vel non detur levitas materis excusans a mortali? 536.
 Petes 3. Undè æstimanda est gravitas, vel levitas materis in his peccatis, quæ illam admittunt? 536.
 Specialia circa lectionem & detentionem Librorum prohibitorum, similesve casus, & censuras eis annexas? 536.
 Art. IV. Quis sit finis ultimis tam peccantis mortalitèr, quam venialitèr? 536.
 §. I. Prima Difficultas resolvitur. 537.
 §. II. Secunda Difficultas resolvitur. 537.
 Art. V. Utrum Peccatum mortale in ratione offensæ sit gravitatis simpliciter infinitæ? 538.
 Art. VI. Utrum Homo in statu innocentis potuerit peccare venialitèr? 539.
 Art. VII. Utrum Homo in primo instanti morali usus rationis teneatur se convertere ad Deum; possitque esse Peccatum veniale cum solo originali? 539.
 §. I. Prima Difficultas resolvitur. 539.
 §. II. Secunda Difficultas resolvitur. 540.
 TRACTATUS DE LEGIBUS. 541.
 DISSERTATIO I. De Legibus in communi. 541.
 Art. I. Utrum Lex sit essentialitèr aliquid rationis? 541.
 Art. II. Utrum sit de ratione Legis, quod feratur propter bonum commune? 543.
 Consecraria. 543.
 Art. III. Utrum Promulgatio sit de Ratione Legis. 543.
 Petes, utrum Lex sufficienter promulgata obliget omnes, etiam invincibiliter ignorantis? 544.
 Art. IV. Quinam possint ferre Leges? 544.
 Art. V. Quinam sint effectus & actus Legis? 545.
 DISSERTATIO II. De Lege æterna & naturali? 546.
 Art.

Art. I. De Lege æterna. 546.
 §. I. An sit, & quid sit Lex æterna? 546.
 §. II. Utrum a Lege æterna deriventur omnes aliæ Leges? 547.
 Art. II. De Lege naturali. An sit, & quid sit Lex naturalis? 547.
 Art. III. Variæ Quæstiones circa Legem naturalem breviter resolvuntur. 548.
 Petes 1. Utrum Lex naturalis contineat plura præcepta, vel unum tantum? 548.
 Petes 2. Quænam pertineant ad Legem naturæ, an solum præcepta quæ sunt principia moralia, an etiam conclusiones ex eis deductæ? 549.
 Petes 3. Utrum omnes actus virtutum sint de Lege naturæ? 549.
 Petes 4. Utrum Lex naturæ obliget omnes homines, etiam pueros & amentes? 549.
 Petes 5. Utrum omnis obligatio sit effectus Legis naturalis? 549.
 Art. IV. Utrum Lex naturalis possit pati mutationem, aut dispensationem? 550.
 Solvuntur Objectiones. 550.
 Petes, utrum Interpretatio & Epikia habeant locum in Lege naturali? 552.
 DISSERTATIO III. De Lege humana. 552.
 Art. I. De quidditate, necessitate, qualitatibus, & divisionibus Legis humanæ. 552.
 §. I. De Quidditate Legis humanæ. 553.
 §. II. De Necessitate Legum humanarum. 553.
 §. III. De Qualitatibus Legis humanæ. 553.
 §. IV. De Variis Legum humanarum divisionibus. 553.
 Petes 2. Quid intelligatur per Corpus Juris sive Canonici, sive Civiles? 554.
 Explicantur citationes ex utroque Jure. Ex Jure Canonico. 554.
 Ex Jure Civili. 554.
 Petes 2. Utrum omnia, quæ continentur in utroque corpore Juris tam Canonici, quam Civiles, habeant vim legum? 554.
 Petes 3. Utrum declarationes & interpretationes Congregationis Cardinalium habeant vim legis? 555.
 Art. II. Qualis Legis humanæ promulgatio requiratur, ut obliget? 555.
 §. I. De Promulgatione Legis simpliciter dictæ. 555.
 Solvuntur Objectiones contra tertiam Conclusionem. 555.
 §. II. De Legibus revocatoris. 555.
 Petes, Quænam lapsus temporis a Promulgatione sufficienti requiratur, ut Lex obliget. 557.
 Art. III. Utrum Lex pendeat ab acceptance Populi? 558.
 Solvuntur Objectiones. 558.
 DISSERTATIO IV. De Potestate Legis humanæ. 559.
 Art. I. Utrum Lex humana possit præcipere, aut prohibere actus internos? 560.
 Solvuntur Objectiones contra primam Conclusionem. 560.
 Art. II. Quomodo debeat poni opus præceptum, ut Legi satisfiat. 562.
 Art. III. Utrum Leges humanæ obligent in conscientia? 563.
 Solvuntur Objectiones. 563.
 Art. IV. De Lege penali. 564.
 §. I. Utrum Lex penalis obliget in conscientia? 564.
 §. II. Utrum Lex penalis obliget ad poenam subeundam ante sententiam Judicis? 565.
 Art. V. Quandoam Leges humanæ obligent sub peccato mortali? 566.
 Solvuntur Objectiones contra secundam partem Conclusionis. 567.
 Appendix: Undè dignosci possit gravitas materis, & intentio Legislatoris graviter obligans? 568.
 Art. VI. Utrum Lex humana obliget cum certo periculo vite, aut alterius gravis damni? 568.
 Art. VII. Quædam aliæ Quæstiones circa obligationem Legum humanarum breviter resolvuntur. 569.
 Petes 1. Utrum Lex fundata in falsa præsumptione obliget? 569.
 Petes 2. Utrum diversis Legibus possit satisfieri per unum actum, aut per plures eodem tempore exercitos? 570.
 Petes 3. Utrum, qui non potest totam legem implere, teneatur ad partem possibilem? 570.
 Petes 4. Utrum quis teneatur non ponere, seu amovere impedimenta observationem Legis humanæ, antequam instet tempus adimplendi Legem? 570.
 Petes 5. Utrum Leges, inhumanas contractus minus so-

lemnes, obligent, eosque irritent in foro conscientis? 571.
 Art. VIII. Utrum omnes subjiciantur Legibus humanis. 571.
 §. I. Utrum Legislator teneatur Legibus Civilibus, & Religiosi Legibus Episcopalibus? 571.
 §. II. Utrum Clerici teneantur Legibus Civilibus, & Religiosi Legibus Episcopalibus? 571.
 §. III. Utrum privati usu rationis teneantur Legibus humanis: Infideles & Hæretici Legibus Ecclesiasticis? 572.
 §. IV. Quibus Legibus teneantur itinerantes & peregrini? 573.
 Consecraria præcedentis Doctrinæ. 574.
 DISSERTATIO V. De mutatione Legum humanarum. 574.
 Art. I. De mutatione Legum per abrogationem, & cessationem finis. 574.
 §. I. Prima Difficultas resolvitur. 575.
 §. II. Secunda Difficultas resolvitur. 575.
 Art. II. De Consuetudine. 576.
 Petes 1. Utrum Consuetudo possit præscribere contra legem, si Lex feratur cum hac clausula: *Non obstante quacunque consuetudine?* 576.
 Petes 2. Utrum consuetudo possit derogare Legi quoad poenam ipso facto incurrendam, v. gr. excommunicationem, relicta culpa? 576.
 Art. III. De Dispensatione. 577.
 §. I. Quis potest dispensare in Lege humana? 577.
 Consecraria præcedentis Doctrinæ. 577.
 §. II. Utrum Dispensatio sine causa legitima sit licita & valida? 578.
 Petes, quæ sunt causæ legitimæ dispensandi? 578.
 §. III. Utrum, cessante causa dispensationis, cesset dispensatio? 579.
 §. IV. De Dispensatione obreptitia & subreptitia. 579.
 §. V. Quædam Quæstionculæ materiam dispensationis spectantes breviter resolvuntur. 580.
 Petes 1. Utrum, quando Romani apponunt in dispensatione alias causas, quam eas quas exposuit orator, illæ debeant esse veræ, ut sit valida dispensatio? 580.
 Petes 2. Utrum voto castitatis adstrictus valide dispensetur ob fragilitatem, quam precibus, jeuniis, & macerationibus extraordinariis absolute vincere possit? 580.
 Petes 3. Utrum, defuncto Dispensatore, cesset dispensatio? 580.
 Petes 2. Utrum renuntians dispensationi incurrat denud obligationem Legis? 580.
 Art. IV. De interpretatione Legum. 580.
 Petes, an liceat pariter uti Epikia in Legibus infirmantibus contractus. 580.
 TRACTATUS DE GRATIA. 581.
 DISSERTATIO I. PRÆAMBULA De variis Erroribus circa Gratiam. 581.
 Art. I. De Pelagianismo. 581.
 §. I. Synopsis historica Pelagianismi. 581.
 §. II. Varii status hæresis Pelagianæ. 582.
 §. III. Quid gratiæ tandem admisit Pelagius? 586.
 Consecraria præcedentis doctrinæ. 586.
 Art. II. De Semi-Pelagianismo. 587.
 §. I. Synopsis historica & errores Semi-Pelagianismi. 587.
 Auctores Semi-Pelagianismi. 587.
 Impugnatores Semi-Pelagianismi. 587.
 §. II. An, & qualem gratiam Semi-Pelagiani admisierint ad initium fidei & salutis? 588.
 Consecrarium, in quo summam exponitur tota hæresis Semi-Pelagianæ. 590.
 Art. III. De Bajanismo & Jansenismo. 591.
 §. I. Synopsis historica Bajanismi. 591.
 §. II. Synopsis historica Jansenismi. 591.
 DISSERTATIO II. Præambula: de variis naturæ humanæ statutis. 593.
 Art. I. Explicantur quinque Status naturæ humanæ. 593.
 §. I. Status naturæ puræ. 593.
 §. II. Status naturæ integræ. 594.
 §. III. Status justitiæ originalis. 594.
 §. IV. Status naturæ lapsæ. 594.
 §. V. Status naturæ reparatæ. 595.
 Art. II. Utrum status naturæ puræ fuerit possibilis? 595.
 Solvuntur Objectiones. 598.
 Objectiones ex ordine hominis ad Deum. 600.
 Objectiones ex turpitudine concupiscentiæ. 600.

Objectiones ex ceteris hujus vite miseris. 602.
 Art. III. Utrum homo in statu nature lapsæ nondum reparata minores vires habeat ad bonum morale, quam habuisset in statu nature puræ. 603.
 Solvuntur Objectiones. 603.
 Art. IV. Utrum tam Adamo, quam Angelis fuerit necessaria gratia per se efficax ad perseverandum? 610.
 Solvuntur Objectiones. 610.
 Prænotanda. 611.
 Objectiones. 614.
 Solvuntur Objectiones Tournely. 614.
 DISSERTATIO III. De necessitate gratiæ.
 Art. I. Quid intelligatur nomine gratiæ? 615.
 Observatio singularis. 615.
 Art. II. Utrum homo absquæ gratia possit aliquid verum cognoscere? 616.
 §. I. Utrum homo lapsus possit absquæ gratia cognoscere veritates naturales? 617.
 §. II. Utrum homo lapsus veritates supernaturales, seu quæ sunt fidei, possit absquæ speciali gratia cognoscere & amplecti? 617.
 Art. III. Utrum homo lapsus possit facere, vel aliquid bonum absquæ gratia. 618.
 §. I. An possit fieri in hoc statu bonum opus morale sine gratia sanctificante & charitate? 618.
 §. II. Utrum sine fide possit fieri aliquid opus moralitè bonum? 619.
 Solvuntur Objectiones. 619.
 §. III. Utrum homo lapsus possit facere aliquid bonum morale sine speciali gratia actuali? 621.
 Art. IV. Utrum homo possit diligere Deum super omnia ex solis viribus naturalibus sine gratia? 621.
 Art. V. Utrum homo lapsus possit sine speciali gratia omnia legis naturalis præcepta implere? 623.
 Solvuntur Objectiones. 624.
 Art. VI. De necessitate gratiæ ad vitanda peccata, & vincendas tentationes. 625.
 §. I. Utrum homo lapsus possit sine gratia vitare omnia peccata mortalia, & vincere omnes tentationes? 625.
 §. II. Utrum homo justus possit sine speciali privilegio vitare omnia peccata venialia? 629.
 Solvuntur Objectiones. 629.
 Petes 1. Utrum conclusio debeat intelligi de omnibus peccatis venialibus, non solum quæ sunt ex imperfecta deliberatione, ut sunt motus secundò primi, sed etiam quæ perfectè deliberata sunt venialia ex genere suo, ut mendacium jocosum deliberate dictum? 627.
 Petes 2. An justus cum auxiliis communibus gratiæ sanctificantis annexis possit saltè aliquo parvo tempore esse sine peccato veniali? 627.
 Petes 3. Utrum sit de fide, justos sine speciali privilegio non posse esse diu sine peccato veniali? 627.
 Petes 4. An, & cui concessum sit istud speciale privilegium? 627.
 Art. VII. Utrum homo possit se præparare ad gratiam sine gratia. 629.
 Sensus vulgati axiomatis: Facienti quod in se est, Deus non denegat gratiam. 629.
 Solvuntur Objectiones. 629.
 Art. VIII. Utrum homo possit resurgere a peccato sine gratia? 632.
 Art. IX. Utrum homini justificato necessaria sit gratia actualis ad singulos pietatis actus? 632.
 Art. X. Utrum homo in gratia constitutus indigeat speciali auxilio gratiæ ad finalitèr perseverandum? 633.
 Solvuntur Objectiones. 633.
 DISSERTATIO IV. De essentia gratiæ.
 Art. I. Utrum gratia sit donum animæ intrinsecum? 634.
 Art. II. Utrum gratia sit qualitas animæ? 635.
 Art. III. Utrum gratia sanctificans sit formalis & physica participatio nature divinæ? 636.
 Solvuntur Objectiones. 636.
 Consecraria. 637.
 Art. IV. Utrum gratia distinguatur a charitate? 637.
 Solvuntur Objectiones. 637.
 Art. V. Utrum gratia sit in essentia animæ tanquam in subjecto, an in aliqua potentia. 638.
 DISSERTATIO V. De Divinæ gratiæ.
 Art. I. Variæ divisiones gratiæ. 639.
 Art. II. Variæ systemata circæ gratiam sufficientem &

efficacem. 640.
 §. I. Systema Jansenii. 641.
 §. II. Systema S. Thomæ, & Thomistarum. 642.
 Necessitas duplicis gratiæ. 642.
 Distributio gratiæ. 642.
 Gratuitas, seu independentia gratiæ. 642.
 Efficacia gratiæ. 642.
 Libertas perfecta sub gratia per se efficaci. 642.
 Varia discrimina inter systema Thomisticum & Jansenianum. 643.
 §. III. Systema Theologorum Societatis. 643.
 Mantissa. 644.
 Art. III. Utrum detur in hoc statu nature lapsæ gratia sufficiens? 645.
 Solvuntur Objectiones. 645.
 Art. IV. Quo sensu sit admittenda gratia sufficiens? 646.
 Solvuntur Objectiones. 646.
 Art. V. Quis, & quotuplex sit auxilium gratiæ sufficientis. 647.
 Art. VI. De gratia efficaci. Undè repetenda sit ejus efficacia; & an sit per se efficax? 648.
 Resolutio Questionis. 648.
 Probatur ex Scriptura. 649.
 Probatur ex S. Augustino. 649.
 Probatur ex S. Thoma. 650.
 Probatur rationibus. 651.
 Objectiones. 651.
 Consecrarium de systemate Honorati Tournely. 652.
 Quæstio curiosa: quam gratiam efficacem admittit Honoratus Tournely ad difficiliora salutis opera? 652.
 Art. VII. Expenduntur varii modi explicandi efficaciam & causalitatem gratiæ per se efficaciæ. 652.
 §. I. Expenduntur, & rejiciuntur tres priores modi. 653.
 §. II. Expenditur & rejicitur quartus modus per delectationem victricem. 653.
 §. III. Expenditur quintus modus per præmotionem physicam. 654.
 Asseritur breviter Præmotio physica ex D. Thom. 654.
 Asseritur præmotio physica rationibus, ex S. Thom. de promptis. 655.
 DISSERTATIO VI. De Causa Gratæ.
 Art. I. Utrum solus Deus sit causa principalis efficiens gratiæ? 657.
 Art. II. Utrum Gratia creatur, vel educatur de potentia obedientialium animæ? 658.
 Art. III. Utrum ad Gratiam requiratur aliqua præparatio, seu dispositio ex parte hominis? 659.
 Art. IV. Utrum aliquis possit esse certus se esse in gratia? 660.
 Solvuntur Objectiones. 661.
 DISSERTATIO VII. De Justificatione peccatoris.
 Art. I. Utrum in Justificatione impij peccata sic remittantur, ut verè deleantur & auferantur, & non solum regantur? 662.
 Art. II. Utrum ad remissionem peccati, quæ est justificatio impij, requiratur gratiæ infusio? 662.
 §. I. Utrum de facto justificatio fiat per imputationem extrinsecam justitiæ Dei, aut Christi, sine infusione gratiæ habitualis? 663.
 §. II. Utrum de potentia Dei absoluta justificatio impij possit fieri per solum favorem Dei extrinsecum, vel per solos actus charitatis & contritionis, sine infusione gratiæ habitualis? 663.
 Art. III. Utrum de Potentia Dei absoluta peccatum & gratia possint esse simul in eodem subjecto? 664.
 Art. IV. De actibus ad justificationem peccatoris adulti requisitis. 665.
 §. I. Quæ fides requiratur ad justificationem? 665.
 §. II. Utrum sola fides sufficiat ad justificationem? 666.
 §. III. De aliis Actibus ad justificationem adulti requisitis. 667.
 §. IV. A quo principio effectivè procedant Actus contritionis & charitatis, qui ultimo disponunt ad gratiam habitualem? 668.
 Fundamenta primæ Sententiæ. 668.
 Fundamenta secundæ Sententiæ. 668.
 Tertia sententiæ exponitur. 669.
 Art. V. Quædam Quæstiunculæ ad complementum Questionis D. Thomæ breviter resolvuntur. 669.
 Petes 1. Utrum justificatio impij sit in instanti? 670.
 Petes 2. Utrum justificatio impij sit maximum opus Dei? 670.
 Petes 3. Utrum justificatio impij sit opus miraculosum? 670.

DISSERTATIO VIII. De Merito Justi.
 Art. I. Quid & quotuplex sit meritum; quas condiciones requirat? 671.
 Condiciones requisitæ ad meritum. 671.
 Quatuor primæ condiciones expenduntur. 671.
 Quinta conditio expenditur. 671.
 Explicatur sexta conditio. 672.
 Art. II. Utrum homo possit aliquid mereri a Deo? 672.
 Solvuntur Objectiones. 673.
 Solvuntur Objectiones Hæreticorum. 673.
 Art. III. Utrum opera justorum, quæ fiunt ex gratia, sint meritoria de condigno vite æternæ? 674.
 Art. IV. Utrum ad meritum vite æternæ requiratur influxus saltè virtualis charitatis? 674.

ibid. Solvuntur Objectiones. 675.
 Art. V. De his, quæ cadunt sub merito? 676.
 §. I. Utrum homo possit sibi mereri primam gratiam? 676.
 §. II. Utrum Justus possit alteri mereri primam gratiam? 677.
 §. III. Utrum homo justus possit sibi mereri reparationem post lapsus? 677.
 §. IV. Utrum homo justus possit sibi mereri augmentum gratiæ, vel charitatis? 678.
 §. V. Utrum homo possit sibi mereri Donum perseverantiæ finalis? 678.
 §. VI. Utrum bona temporalia cadant sub merito? 678.
 Excutiuntur Cujusdam scrupuli circa ea, quæ docui in Tractatu de Deo. 678.

FINIS.

